

PORTUGAL

برای بیش از یک دهه نگاه مردم جهان به تیم ملی پرتغال اینطور بوده: کریستیانو رونالدو به علاوه ۱۰ بازیکن دیگر! جام جهانی ۲۰۲۲ قطر هم با همین قانون دنبال می‌شود و البته با یک نکته مهم دیگر که در تاریخ فوتبال پرتغال ماندگار می‌شود؛ آخرین جام جهانی رونالدو.

این نگاه تا زمانی که فرناندو سانتوس سرمربی پرتغال نتواند مجموعه‌ای از ستاره‌های نامدار و جوانی که در اختیار دارد را به یک تیم متحد تبدیل کند، ادامه خواهد داشت.

پایان خوش جام جهانی برای رونالدو بستگی زیادی به بازیکنان اطراف او دارد. برناردو سیلوا، برنوو فرناندس، رافائل لیا، ژواو فیلیکس و دیوگو ژوتا همگی در روز خوب‌شان می‌توانند نتیجه یک بازی را تغییر دهند. آنها در باشگاه‌های خود نیز روند معمولاً خوب و حتی عالی را داشته‌اند اما آنها به شکل عجیبی وقتی پیراهن تیم ملی پرتغال را می‌پوشند چنین نمایشی را از خود نشان نمی‌دهند. انگار همه آنها تحت تأثیر حضور رونالدو قرار می‌گیرند و قابلیت‌های

خود را از دست می‌دهند، اتفاقی غیرقابل توجیه برای پرتغال است. جالب اینکه برنوو فرناندس هم در تیم ملی و هم در منچستریونایتد همبازی رونالدو است و از زمان حضور کریس در اولدترافورد قابلیت خود را در هر دو تیم از دست داده است. حذف در یک هشتم نهایی هر دو دوره قبلی جام جهانی و یک صعود سخت و پر دردسر به جام جهانی ۲۰۲۲ که در آن پرتغال با رفتن به مسیر سخت پلی‌آف بلیت قطر را به دست آورد باعث افزایش انتقادات

از مربی باتجربه پرتغال شده است. تعریف و تمجیدهای بعد از قهرمانی در جام ملت‌های اروپا ۲۰۱۶ خیلی زود از بین رفت، طوری که حالا خیلی‌ها سانتوس را یک گزینه غلط برای هدایت تیم پرستاره پرتغال می‌دانند. اینکه پرتغال با سه تیمی همگروه شده است که از همه آنها خاطرات تلخ دارد هم باعث افزایش جو بدبینی نزد هواداران این تیم شده است. کره جنوبی، غنا و اروگوئه آخرین حریفان و تیم‌های حذف کننده پرتغال در جام‌های ۲۰۰۲، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ بودند.